

Як у Фінляндії організовано захист дітей?

Захист дітей стосується всіх дітей

Захист дітей у Фінляндії визначений законом «Про захист дітей», Конвенцією ООН про права дитини, а також іншими законами. Закон «Про захист дітей» стосується всіх дітей, які проживають і перебувають у Фінляндії, безвідносно до їхньої національності, релігії або культури.

Дітей не беруть під опіку й не передають у замісну сім'ю або дитбудинок через те, що вони або їхні сім'ї подали заяву про надання тимчасового захисту або притулку.

Захист дітей підтримує всю сім'ю

Пріоритетну відповідальність за виховання й догляд за дитиною несуть батьки (або опікуни). Уповноважені органи, що працюють з дітьми й сім'ями, як-от учителі та медичні працівники, підтримують батьків та опікунів у процесі виховання. Вони зобов'язані запропонувати сім'ї належну допомогу й підтримку на достатньо ранньому етапі, а також за потреби скерувати дитину й сім'ю для отримання соціального захисту, якщо безпека й добробут дитини перебуває під загрозою.

Захист дітей насамперед є заходом соціальної підтримки, що означає, що його надають у звичному для дитини й сім'ї середовищі проживання. Рішення щодо надання дитині захисту завжди ухвалюють індивідуально з урахуванням того, що найкраще відповідає її інтересам.

Екстрене взяття під опіку та встановлення замісної опіки

У Фінляндії дитину можуть передати під замісну опіку поза домом, наприклад, на виховання в замісній сім'ї або дитбудинку, лише, якщо домашні умови проживання становлять для здоров'я або розвитку дитини серйозну загрозу, або якщо її становить сама дитина. Встановити над дитиною замісну опіку можна лише, якщо заходи соціальної підтримки не є достатніми. Замісна опіка має відповідати інтересам дитини.

На практиці є дві основні форми виховання дитини поза домом: екстрене тимчасове взяття під опіку та більш довготривале встановлення замісної опіки.

Екстрене взяття під опіку означає, що для дитини, яка перебуває в безпосередній небезпеці, негайно організують опіку поза домом.

- Екстрене взяття під опіку застосовують, коли здоров'ю або розвитку дитини загрожує безпосередня небезпека.
- Воно може тривати щонайбільше 30 днів. У певних випадках його можуть продовжити ще щонайбільше на 30 днів.
- Екстрене взяття під опіку ще не передбачає встановлення замісної опіки.

Встановлення замісної опіки означає, що відповідальність за догляд за дитиною та її виховання переходить до вповноважених органів.

- Згідно з законом, замісну опіку над дитиною встановлюють лише, якщо здоров'ю та розвитку дитини загрожує серйозна небезпека через умови росту дитини або її власну поведінку.
- Утім, до встановлення замісної опіки можна вдаватися лише, якщо це в інтересах дитини й інші заходи соціальної підтримки виявилися недостатніми.
- Встановлення замісної опіки – це завжди крайній захід.

Якщо опікун або дитина, якій виповнилося 12 років, не заперечує проти взяття під замісну опіку, рішення щодо встановлення замісної опіки ухвалює муніципальна соціальна служба. Якщо опікун або дитина, якій виповнилося 12 років, заперечує проти взяття під замісну опіку, рішення ухвалює адміністративний суд.

Дитина перебуває під замісною опікою доти, доки потребує цього. Поки дитина перебуває під замісною опікою, її, її батьків та зв'язок між нею і батьками підтримує соціальна служба.

Це робиться для того, щоб батьки могли знову доглядати за своєю дитиною й дитина могла повернутися жити додому до батьків.

